

**ХТО ЗАМОВИВ
КАТЮ ГАНДЗЮК?**

стор 2

**ВИБОРИ В ОТГ
І ФОБІЇ ВЛАДИ**

стор 3

**ВОЄННИЙ КАБІNET:
РАЗОМ ЗМІЦНЮЄМО АРМІЮ**

стор 4

**«БАТЬКІВЩИНА» НАПОЛЯГАЄ
НА РОЗСЛІДУВАННІ ПРИЧЕТНОСТІ
ПРЕЗИДЕНТА ТА ЙОГО
ОТОЧЕННЯ ДО НЕЗАКОННОГО
ПІДВИЩЕННЯ ТАРИФІВ**

Пропрезидентська більшість блокує винесення на розгляд парламентом постанови про скасування рішення влади підвищити ціну на газ, підписану лідерами шести фракцій та депутатських груп. Про це заявила Юлія Тимошенко під час засідання Верховної Ради.

«Більшість у парламенті — це мафія. Цю життєво необхідну постанову не ставлять у цьому прогнилому залі на голосування. Навіть не дають вказівку профільному комітету розглянути її», — обурилася політик, зауваживши, що питання, які хвилюють людей, більшість депутатів ігнорують.

«Батьківщина» наполягає на ухваленні постанови, яка скасує підвищення ціни на газ і запровадить мораторій на його подальше подорожчання.

Окрім того, Юлія Тимошенко наполягає на розслідуванні корупції в НАК «Нафтогаз», причетності президента та його оточення до незаконного підвищення тарифів.

«Ми боротимемося за скасування рішення про підвищення ціни на газ», — зазначила вона і закликала всі чесні фракції доєднатися до цієї боротьби.

Юлія Тимошенко наголосила, що на потреби населення слід спрямувати газ власного видобутку, адже це дасть змогу зменшити його вартість щонайменше вдвічі. Нова влада ухвалить відповідне рішення одразу після виборів.

Фото: Олександр ПРОКОПЕНКА

ЮЛІЯ ТИМОШЕНКО: «МАФІЯ БЛОКУЄ ПОСТАНОВУ ПРО ЗНИЖЕННЯ ЦІНИ НА ГАЗ»

ВСЕУКРАЇНСЬКА СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА

НАША АДРЕСА В ІНТЕРНЕТІ: GAZETA.VV.COM

Рекомендована ціна
3 грн 50 коп.

Спецоперація «Відставка», або Втеча з корабля, що тоне

12 травня 2016 року Юрій Луценко був призначений генеральним прокурором України. Цей кандидат був так сильно потрібен президенту, що заради нього навіть закон переписали, за один день ухвалили й опублікували. Справа в тому, що у Юрія Віталійовича немає юридичної освіти, а її наявність є прямою вимогою законодавства до кандидатів на цю високу посаду. Виявилося, що все можна виправити.

Словом, обійняв Луценко посаду й почав роздавати всілякі обіцянки. «Мону Лізу» Леонардо да Вінчі малював 12 років... У нас немає навіть 12 місяців на те, щоб дати суспільству результат. Ми не настільки багаті на час, щоб знову дозволити собі тільки слова», — зазначив він тоді, оголосивши, що не планує затримуватися в кріслі генпрокурора більш ніж півтора року.

Було багато інших красивих обіцянок. Утім, виконати їх генеральний прокурор, здається, забув. Як і про те, що збирався піти у відставку десь у листопаді 2017-го. Хоча нещодавно Юрій Віталійович повідомив про те, що все ж залишить свою посаду, але вже після президентських виборів. Із логікою в генпрокурора, схоже, не дуже добре.

Виступаючи 6 листопада у Верховній Раді з доповіддю про розслідування нападів на громадських активістів, генпрокурор із образою в голосі заявив, що зараз же подає у відставку. А як же обіцянки? Багато їх було, і майже всі вони стосувалися покарання представників минулого режиму. Пам'ятаємо ми і про «Велику справу Януковича»!

Трохи пізніше в ефірі «1+1» Юрій Луценко сказав, що президент Петро Порошенко негативно сприйняв його заяву про відставку, але все одно її буде розглянуто. «Я з президентом мав гостру розмову. Він не сприйняв мого кроку...» — поділився головою ГПУ.

Звісна річ! Скільки сил витрачено на те, щоб протягнути його кандидатуру! Крім того, якщо Луценко піде, нового кандидата на пост генпрокурора знайти й погодити з представниками так званої більшості буде майже нереально. У цьому разі відомство очолить перший заступник Луценка, який є креатурою «Народного фронту». А для президента це просто неприпустимо напередодні президентських виборів!

Звичайно ж, Юрій Віталійович все це прекрасно розуміє і грає на підвищення ставок. Нинішній голова ГПУ в політиці дуже давно — він усвідомлює, що після президентських виборів влада в країні зміниться і йому точно доведеться піти у відставку. Зараз же він може це повернути з меншими репутаційними втратами. Та й важкої ноші ГПУ вдасться позбутися. В принципі, незалежно від того, відбудеться відставка чи ні, Луценко відсторонюється від токсичної Банкової. Він тікає з корабля, що тоне.

Яна ДЖУНГАРОВА

ХТО ЗАМОВИВ КАТЮ ГАНДЗЮК?

Від початку 2017 року було вчинено щонайменше 55 нападів на громадських активістів. 40 атак сталися за останніх 12 місяців. Таку страшну статистику наводять представники громадського сектора. Слідство ведеться мляво, справи й надалі залишаються нерозкритими, і замовники сплять спокійно... І це в країні, яка пережила Революцію Гідності! До речі, наближається п'ята річниця початку Євромайдану...

Найгучнішою в цьому сумному ряду стала справа виконавця обов'язків керуючого справами виконкому Херсонської міськради, радника мера Херсона, громадської активістки Катерини Гандзюк, яку 31 липня біля під'їзду її будинку облили концентрованою сірчаною кислотою. 33-річна дівчина отримала хімічні опіки близько 40% тіла. 4 листопада Каті, яка перенесла 11 операцій, не стало...

За три місяці правову кваліфікацію справи під тиском громадськості змінювали кілька разів: спочатку це було «хуліганство», потім «умисні тяжкі тілесні ушкодження», згодом — «замах на вбивство», а після смерті дівчини — «умисне вбивство». У правоохоронців не залишилося місця для маневру.

Напад розслідувала Національна поліція України. Виконавців та організатора так-сяк зловили. А ось пошуком замовника зайнялася Служба безпеки України. Та його ім'я досі невідоме. Тепер Нацполіція передала всі матеріали в СБУ, ймовірно, щоб два провадження об'єднати в одне (що давно потрібно було зробити. — Ред.) і нарешті розслідувати цю справу. Але якось тривожно... Зверніть увагу лише на те, які титанічні зусилля знадобилися, щоб створити в парламенті тимчасову слідчу комісію для розслідування нападів на Катерину Гандзюк та інших активістів! Здається, комусь дуже страшно...

Зараз же головне питання, яке хвилює всіх, — хто замовив громадську активістку? Немає сумнівів у тому, що виконавці й організатори злочину підуть під суд. А ось у те, що буде названо й покарано замовника, повірити важко. Така в нас склалася жахлива традиція в Україні. Справу Георгія Гонгадзе не можуть розкрити 18 років! Убивство Павла Шеремета — два роки! І щось підказує, що правду ми все одно не дізнаємося...

27 вересня генпрокурор Юрій Луценко звернув частину провини за повільне розслідування нападів на активістів (йдеться про всі справи) на них самих.

«Провина в цій ситуації лежить не тільки на бандитських елементах і неякісній роботі правоохоронних органів, а й на атмосфері тотальної ненависті до влади, яку сіє частина громадських активістів», — заявив голова ГПУ після засідання парламентського комітету з питань нацбезпеки й оборони.

Луценко сказав, що слідство в більшості випадків нападів на активістів уже встановило виконавців (тут треба було б порахувати. — Ред.), а ось із замовниками ситуація складніша. «Розкриття злочинів — це не заводський конвеєр», — підкреслив він. Такі заяви просто вбивають і справді позбавляють будь-якої надії!

6 листопада, через три з хвостиком місяці після того, як Катерину

Гандзюк облили кислотою, генпрокурор із парламентської трибуни заявив: «Сьогодні ми маємо підозри щодо 12 осіб, які, ймовірно, були замовниками».

Він додав, що слідство вважає доведеною провину виконавців і організатора і що справу буде передано до суду до кінця цього року. До речі, обіцянки Юрій Віталійович дуже любить роздавати. А ось виконувати...

Через пару днів Луценко різко скоротив кількість підозрюваних замовників.

«У мене як генерального прокурора є серйозна впевненість, що замовника буде встановлено. У мене в голові є як мінімум три прізвища головних підозрюваних у замовленні вбивства Гандзюк із 12 версій, які були висунуті...» — така заява пролунала в ефірі телепрограми «Право на владу» на «1+1». Тоді ж він зазначив, що очікує від СБУ успіхів у розслідуванні вже наступного тижня. Подивимося!

Справа, звісно ж, не тільки в триможних словах Луценка або бездіяльності правоохоронців у цілому. Справа у системі. Справа у владі, яка плекає цю систему. Ми всі очікували, що після Революції Гідності в нашій країні щось зміниться на краще. На ділі ж бачимо, що зміни сталися в гірший бік. Сьогодні жодна людина з активною громадянською позицією не може почуватися в безпеці. За одне слово, яке комусь не сподобалося, можна просто позбутися життя. Адаже безкарність лише тиражує трагедії. Тому навіряд чи вдасться зупинити цю страшну статистику.

Марія АНІНА

НЕМАЄ СУМНІВІВ У ТОМУ, ЩО ВИКОНАВЦІ Й ОРГАНІЗАТОРИ ЗЛОЧИНУ ПІДУТЬ ПІД СУД. А ОСЬ У ТЕ, ЩО БУДЕ НАЗВАНО Й ПОКАРАНО ЗАМОВНИКА, ПОВІРИТИ ВАЖКО. ТАКА В НАС СКЛАЛАСЯ ЖАХЛИВА ТРАДИЦІЯ В УКРАЇНІ. СПРАВУ ГЕОРГІЯ ГОНГАДЗЕ НЕ МОЖУТЬ РОЗКРИТИ 18 РОКІВ! УБИВСТВО ПАВЛА ШЕРЕМЕТА — ДВА РОКИ! І ЩОСЬ ПІДКАЗУЄ, ЩО ПРАВДУ МИ ВСЕ ОДНО НЕ ДІЗНАЄМОСЯ

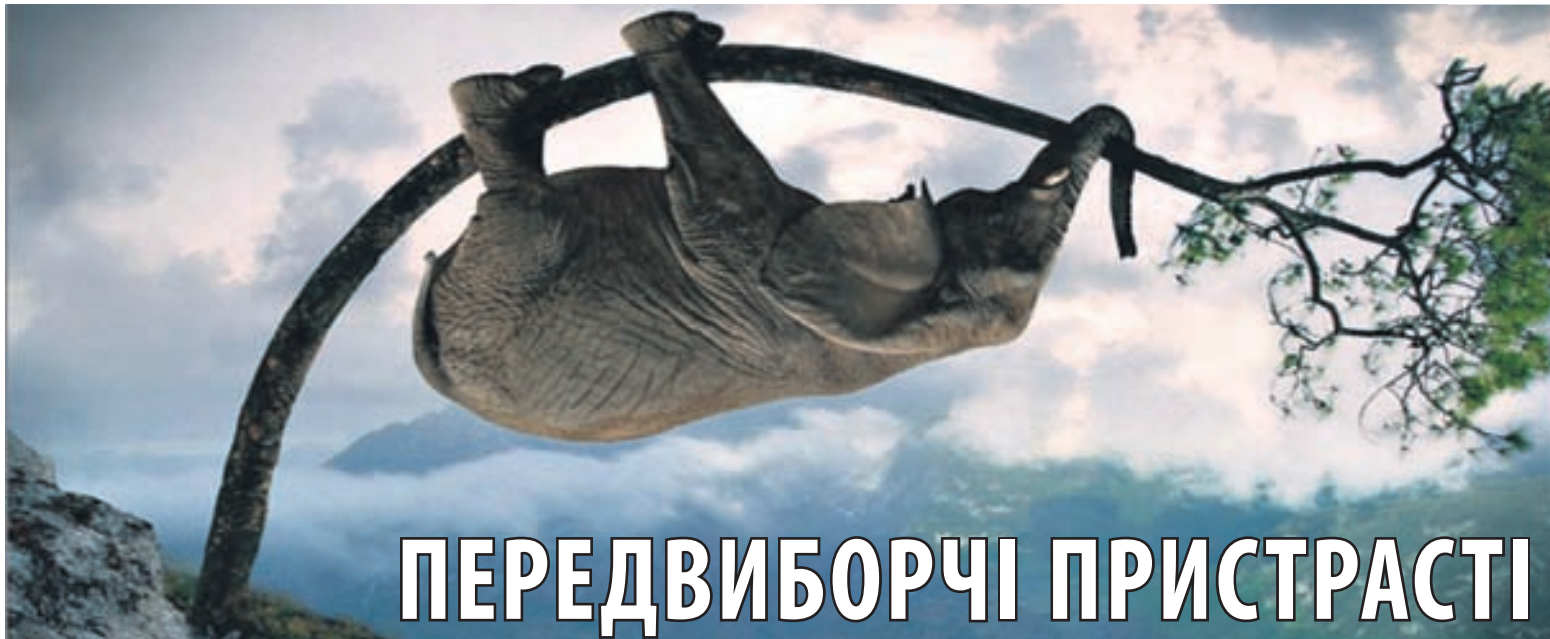
Президентська кампанія обіцяє бути напруженою і водночас захопливою. Зав'язку цього «політичного трилера» ми спостерігаємо вже сьогодні, попри те, що офіційно гонка стартує лише 31 грудня. Уже зараз пристрасті киплять, бруд традиційно ллється рікою, створюються союзи, а із забуття повертаються вельми несподівані персоналії.

Стартові позиції чинного президента Петра Порошенка не оптимістичні. І тут йому дуже допомогла б реваншистська страшилка, особливо з огляду на те, що президент давно намагається приборкати патріотичного коника. Експерти ще півтора року тому розповідали про задуманий на Банковій план підшукати для Порошенка проросійського спаринг-партнера для другого туру. Та от невдача: згідно з нинішніми соціологічними замірами, ні Порошенко, ні його ймовірні суперники до другого туру не виходять...

Хоча страшилку все одно можна використати — а що як вдасться конвертувати страх у відсотки рейтингу президента? Хоча сумнівно це все! Але про всяк випадок добре було б, якби антагоніст був персоналю солідною!

Про те, що Віктор Медведчук має намір повернутися у велику політику, можна було здогадатися ще влітку. Після багатьох років «у підпіллі» він замелькав де тільки можна. Так, політик став головою політради партії Вадима Рабіновича «За життя», яка нещодавно об'єдналася з політсилою Юрія Бойка.

Ось тільки не всім екс-«регіоналам» до душі об'єднання, тому в їхньому середовищі назрів серйозний розкол. Ходять чутки, мовляв, Олександр

ПЕРЕДВИБОРЧІ ПРИСТРАСТІ

Вілкул піде своїм шляхом (у деяких українських містах уже з'явилися його білборди). Судячи з усього, і Вадим Новинський відкриває власний політичний проект: у столиці з'явилися рекламні щити з логотипом «Партії миру», антивоєнним слоганом і підписом самого Новинського...

Серйозно? Оце налякали! По-перше, якщо насправді станеться розкол, то орієнтовані на РФ політичні сили по-

саду президента. Про це свідчать численні білборди з його зображенням. І це при тому, що політика навіть в опитувальники перестали включати, а рейтинг партії «Народний фронт» навіть до 0,5% не дотягує. Оце безстрашність, про яку ми ще з часів Майдану пам'ятаємо... Сумний цей жарт, звісно, але факт залишається фактом.

До речі, про самі борди. Цікаво, хто з політтехнологів фонтанує таким «креативом»?

народу. Незабаром». Це натяк чи дражнилка? Адже якщо є наміри, то потрібно про них заявити, а якщо ні — не морочити нікому голову. У тому числі й соціологам, які регулярно заміряють рейтинг коміка.

До слова, «креативних» політтехнологів найняв і львівський мер. «Андрій Садовий. Наступний», — написали на рекламних щитах. Тим часом (випадково або не дуже) такий білборд розмістили біля

цювати з багатьма проукраїнськими політиками й політичними силами. У тому числі з партією «Самопоміч». Абсолютно нормальна позиція. Але мер Львова Андрій Садовий не повірив у щирість Тимошенко, назвавши її заяву технологією для завойовування симпатій львів'ян. Дуже негарний випад. Кому жителі Львова симпатизують насправді, ми зможемо побачити на найближчих виборах мера міста. Поки що президентський рейтинг Андрія Садового не дотягує навіть до 3%.

Водночас Юлія Тимошенко вирізняється з-поміж решти кандидатів на посаду президента своєю діяльною позицією. Спільно з експертами вона зосереджена на дуже серйозній роботі з формування глобальної стратегії розвитку країни в межах «Нового курсу України». Крім того, вона ініціювала створення нової Конституції й розробку Суспільного договору. Ймовірно, тому Тимошенко вже тривалий час є лідером довіри українців.

Вікторія МАРЦОВА

ЮЛІЯ ТИМОШЕНКО ВИРІЗНЯЄТЬСЯ З-ПОМІЖ РЕШТИ КАНДИДАТІВ НА ПОСАДУ ПРЕЗИДЕНТА СВОЮ ДІЯЛЬНОЮ ПОЗИЦІЄЮ. СПІЛЬНО З ЕКСПЕРТАМИ ВОНА ЗОСЕРЕДЖЕНА НА ДУЖЕ СЕРЬОЗНІЙ РОБОТІ З ФОРМУВАННЯ ГЛОБАЛЬНОЇ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ КРАЇНИ В МЕЖАХ «НОВОГО КУРСУ УКРАЇНИ»

ділять між собою свій сумарний рейтинг. По-друге, злиття партій не означає об'єднання рейтингів політиків або їхніх лідерів. Реваншу не буде!

Також на реванш навряд чи варто розраховувати Арсенію Яценюку, який, судячи з усього, має намір балотуватися на по-

Від слоганів «Українська мова, кіно, пісня» і «Рух у НАТО» просто в ступор увійти можна, настільки це «оригінально».

А ось у кого з оригінальністю склалося, так це у Володимира Зеленського. Так, у Києві з'явилися білборди з написом «Президент — слуга

входу на старе кладовище в Хмельницькому. Оце прокол! Імовірно, після цього слово «наступний» вирішили замінити на «наступ». Тільки на кого? Здається, на лідера «Батьківщини» Юлію Тимошенко.

Нагадаємо, вона нещодавно заявила, що готова співпра-

23 грудня в Україні пройдуть вибори в понад 120 об'єднаних територіальних громадах. Волевиявлення могло б взагалі не відбутися, тому що старий склад Центральної виборчої комісії фактично саботував процес. Оновлена ЦВК дала старт сьомій хвилі виборів, але тут розпочалася якась чортівня...

1 листопада 2018 року ЦВК скасувала рішення про проведення місцевих виборів у чотирьох громадах Вінницької, Донецької та Житомирської областей. Громадянська мережа «ОПОРА» заявила, що для цього не було достатніх правових підстав, а постанови про скасування волевиявлення були прийняті без чітких обґрунтувань.

Більше того, легалізація на рівні ЦВК скасування місцевих виборів після рішення про їхнє призначення створює небезпечний прецедент і загрожує процесу децентралізації в Україні.

Вибори в ОТГ і фобії влади

Далі — більше. Окружний адмінсуд Києва частково задовольнив позов народного депутата від Радикальної партії Артема Вітка щодо призупинення дії рішень місцевих рад про добровільне об'єднання до винесення остаточного рішення в спорі. Така ухвала суду стосувалася 34 із 123 ОТГ. Тобто вибори там опинилися під загрозою зриву.

Тим часом Центральна виборча комісія взяла до уваги рішення суду, проте вибори в 34 об'єднаних територіальних громадах не скасувала. Разом із тим постановила спрямувати рішення суду в місцеві органи влади та територіальні комісії.

«Не було вказівки ЦВК прямо вчинити якісь окремі дії щодо організації цих виборів, але були дуже неоднозначні формулювання в самій ухвалі, тому більшість членів комісії підтримали рішення направити цю ухвалу до ТВК, ОДА і держказначейства для

того, щоб уже всі самі визначалися, як виконувати рішення суду», — прокоментувала прийняте рішення секретар ЦВК Наталія Бернадська.

Словом, вибори формально не скасовані, але також немає ясності, що буде далі. Чи не стануть проведення волевиявлення саботувати на місцях? Та найбільше хвилює питання, для чого все це було?

Кандидат історичних наук, політтехнолог, керівник «Центру політичної розвідки» Олег Постернак говорить про те, що груднева хвиля виборів відтягувалася в інтересах Банкової.

«Вибори в ОТГ відбудуться напередодні президентської виборчої кампанії. І влада не хоче допускати ймовірного триумфу на виборах партії «Батьківщина», яка перемогла в попередніх шести хвилях. Це стало б стратегічним успіхом команди Юлії Тимошенко і чудовим «вхідним квитком» на президентські перегони. Так

що всю цю вакханалію можна пояснити особистими фобіями влади.

Просто зірвати вибори можна в кількох ОТГ. Але в 34 так не вийде. Тому й вирішено було діяти за старою схемою — через суд. Але чому були взяті конкретні 34 об'єднані територіальні громади? Вся справа в тому, що саме в цих ОТГ найсильніші партійні організації «Батьківщини». Втім, навіть якщо вибори справді скасували, загальна картина все одно не змінилася б», — констатує Олег Постернак.

Микола БИКОВ

Чи буде створено Міністерство у справах ветеранів?

П'ятий рік українці чинять опір російській агресії на Донбасі, але досі в Україні не створено Міністерство у справах ветеранів, хоча про нову інституцію говорили ще з 2016 року.

Тільки наприкінці лютого 2018-го парламент своєю постановою №7005 доручив Кабміну нарешті створити відомство, яке б опікувалося проблемами військовиків, що прийшли з фронту. В уряді заявили, що з 22 березня беруться до роботи і їм потрібен місяць. Але минув вже не один місяць, а міністерства й досі немає...

Минулого тижня Кабмін пікетували учасники бойових дій і активісти, вимагаючи нарешті створити Міністерство у справах ветеранів, щоб ветерани та члени їхніх сімей зверталися за соціальною, медичною чи правовою допомогою до одного відомства, а не як зараз — коли їх відфутболюють з одного до іншого. До речі, наразі питаннями військовиків, які повернулися з війни, займаються аж 22 установи. Через що часто-густо ветерани, продаючись крізь бюрократичне павутиння, так і не отримують допомоги, на яку заслуговують.

На сьогодні майже 1,4 мільйона українців (тобто понад 3% населення) — ветерани війни, члени сімей загиблих та ветерани військової служби. З-поміж них понад півмільйона учасників бойових дій: близько 350 тисяч наших співвітчизників, які воювали і воюють на Донбасі, 91 тисяча «афганців», понад 42 тисячі учасників миротворчих операцій. А ще родичі загиблих захисників і ті вояки, які стали інвалідами внаслідок поранень. Тож людей, якими б мало опікуватися нове міністерство, стає щодня більше.

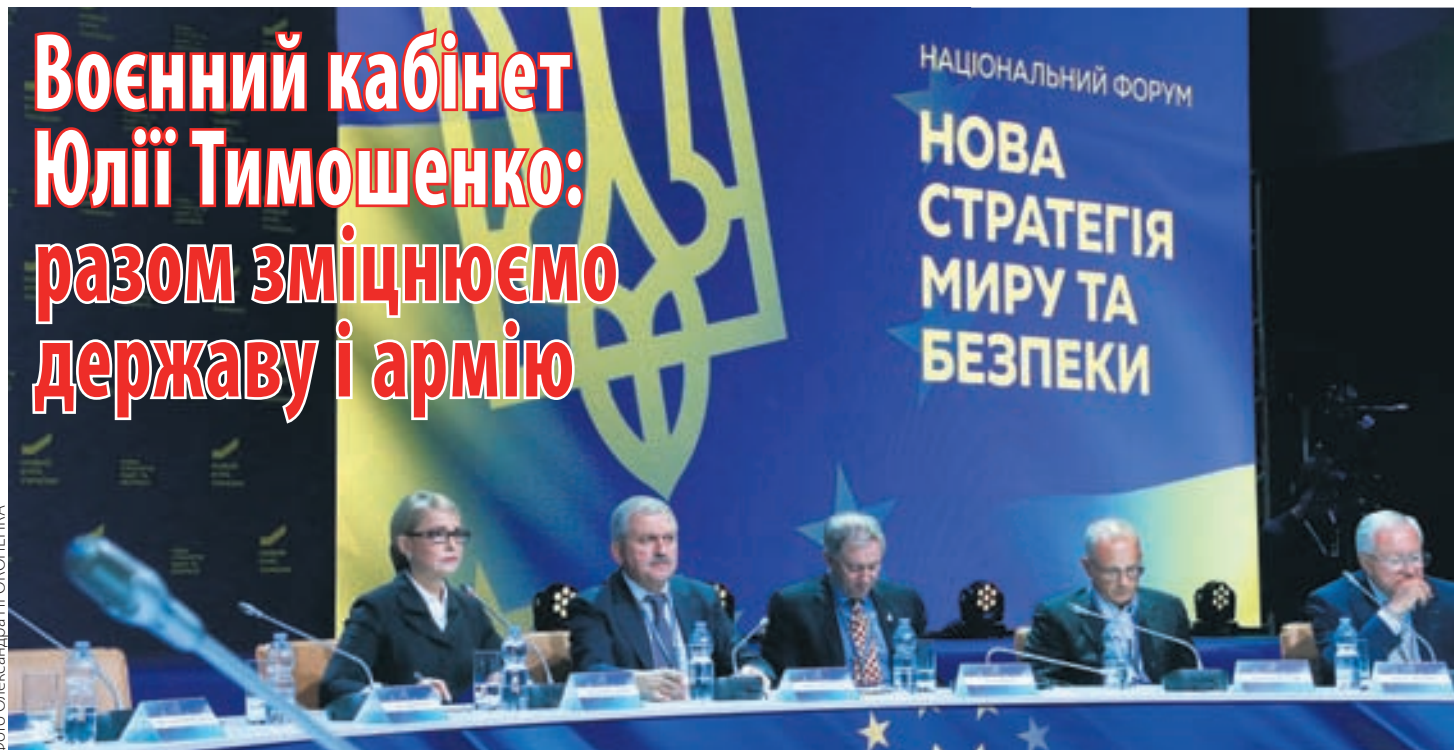
Але в Україні, на жаль, все має політичне підґрунтя. На думку політиків, спочатку треба обрати міністра, а вже потім запускати роботу відомства. Зрозуміло, що на роль його очільника пропрезидентська фракція розглядала не учасника бойових дій (хоча ідея створення окремого відомства за американською моделлю, де ветерани працюють для ветеранів, отримала широку підтримку), а висунула кандидатуру давньої подруги Порошенка Ірини Фріз. Звісно ж, гарантові додатковий голос у Кабміні не зайвий, тому він проштовхує свою людину, а Гройсман цьому опирається, адже міністрів, які підтримують главу держави, наразі більше, ніж прихильників прем'єра. Але за Фріз поки що не знайшлося достатньої кількості голосів і в парламенті. Тому справа з обранням міністра затягнулася.

Після акції протесту Гройсман запропонував реорганізувати діючу Державну службу у справах ветеранів та учасників АТО й порадив ветеранам узгодити кандидатуру керівника такої служби, поки провладна коаліція визначиться щодо призначення міністра. Але навряд чи справа зрушить, адже в держбюджеті не закладено ані копійчини на міністерство, а інші відомства не захочуть втрачати свої повноваження щодо військових і, відповідно, гроші. Натомість побачимо нову хвилю політичного піару та боротьбу за міністерське крісло серед політиків. А ветерани? Ветерани знов чекатимуть...

Антоніна МІРОШНИЧЕНКО

Воєнний кабінет Юлії Тимошенко: разом зміцнюємо державу і армію

Фото: Олександр ПРОКОПЕНКА

30 жовтня 2018 року у Києві відбувся Національний форум «Нова стратегія миру та безпеки», на якому Юлія Тимошенко презентувала Стратегію відновлення повноцінного миру без територіальних і політичних поступок Кремлю. У запропоновану Стратегію закладені основи забезпечення надійної безпеки України на майбутнє.

Війна XXI століття вимагає не штикових атак і танкових битв. Для досягнення результату необхідно повною мірою задіяти весь арсенал дипломатичних, військових, економічних, юридичних, інформаційних та інших можливостей країни і наших союзників. Саме тому завдання української армії на сучасному етапі — стримувати агресора і нарощувати сили. Завдання української дипломатії — на чолі з президентом — йти в наступ і домагатися колективних заходів з примусу агресора до миру і повернення Криму і Донбасу.

По суті, на Форумі йшлося про те, як виграти нав'язану нам війну, звільнити Крим і Донбас, реінтегрувати ці території, реформувати і зміцнити армію, воєнну і зовнішню розвідку, службу безпеки і оборонно-промисловий комплекс.

Представлена на Форумі Стратегія — це пропозиція нашої команди для співпраці в інтересах країни та її безпеки. Ми запрошуємо всіх, хто має досвід, бажання та ідеї, долучитися до спільної роботи.

З метою її ефективної організації створено Воєнний кабінет, який у складі експертних груп продовжить розпочату нашою командою роботу із законодавчого забезпечення запропонованої Стратегії та формування плану конкретних дій щодо її реалізації.

Нагадаємо, 24 вересня 2015 року, через півтора року після початку збройної агресії, президент Порошенко затвердив Воєнну доктрину України, яка визначила нашим військовим супротивником Російську Федерацію. Водночас у цей документ було закладено можливість застосування воєнної сили не лише у разі зовнішньої агресії, а й з метою локалізації та ліквідації внутрішнього збройного конфлікту. Це допомогло Кремлю і його друзям, спотворюючи реальність, трактувати події на сході України як внутрішній конфлікт. Саме тому Воєнна доктрина України потребує суттєвого перегляду як з точки зору оцінки поточного становища, так і з точки зору завдань щодо повного відновлення суверенітету України над усіма нашими територіями. Водночас у новій Воєнній доктрині мають знайти

відображення потенційні загрози, а також ґрунтовні установки для забезпечення нашої безпеки на тлі цих загроз. Нова Воєнна доктрина повинна бути не набором гасел, а дорожньою мапою переходу українського війська на стандарти НАТО.

Країні необхідно відроджувати флот. Ця робота починається зі створення Морської доктрини України і концепції побудови Військово-морських сил, над якими працюють експерти Воєнного кабінету. Треба негайно виправляти стратегічні помилки діючого військово-політичного керівництва держави, що довело ситуацію до ризику втрати Азовського моря.

Готується нове положення про Міністерство оборони і Генеральний штаб, а також положення про військово-час-

службовців та членів їхніх сімей, а також нова концепція пенсійного забезпечення військовослужбовців. Одночасно група фахівців працює над новим законом про ветеранів, що також регулює питання допомоги родинам загиблих.

На жаль, за часи війни рівень корупції в армії і навколо неї не знизився. Саме тому експерти Воєнного кабінету готують нові документи, що регулюють питання аудиту в Збройних силах України.

Великий блок питань пов'язаний з реформуванням оборонно-промислового комплексу і ставленням держави до підприємств «оборонки». У цьому напрямку готуються проекти рішень, що позбавлять підприємства ОПК монопольного тиску спецекаспертерів, дозволять отримувати кредити на виробництво під державні гарантії, унеможливлять корупційний тиск на виробників.

Командою Воєнного кабінету Юлії Тимошенко підготовлена програма, що забезпечує можливість залучення молодих фахівців на стратегічні підпри-

ЗАВДАННЯ ЕКСПЕРТІВ ВОЄННОГО КАБІNETУ — ПІДГОТУВАТИ ПРОЕКТИ РІШЕНЬ, ЩО НЕОБХІДНІ ДЛЯ ПЕРЕХОДУ В СТИСЛІ ТЕРМІНИ ВІД АРМІЇ РАДЯНСЬКОГО ТИПУ ДО ДОБРЕ ПІДГОТОВЛЕНОЇ ТА ОЗБРОЄНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ АРМІЇ

тину. Зараз положення про військово-частину не існує взагалі, а головний документ, за яким повинно працювати Міністерство оборони, зовсім не відповідає дійсності.

Завдання експертів Воєнного кабінету — підготувати проекти рішень, що необхідні для переходу в стислі терміни від армії радянського типу до мобільної, високотехнологічної, добре підготовленої та озброєної професійної армії, побудованої на делегуванні повноважень і мотивації бійців і командирів. Для цього пропонується суттєво змінити всю систему військового управління і прийняття рішень в армії.

Також йде робота з нормалізації законодавчої бази застосування Збройних сил, понівеченої за роки так званої антитерористичної операції.

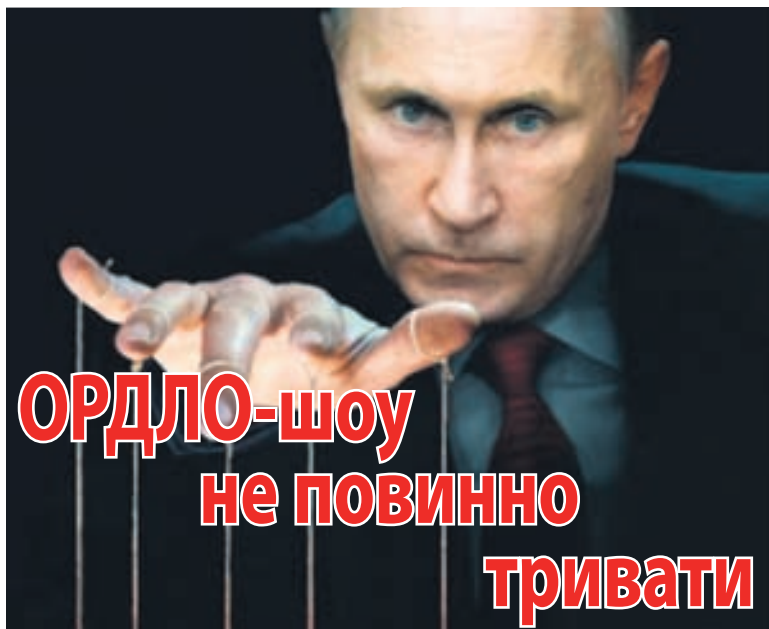
Триває розробка нового контракту про проходження військової служби в Збройних силах. У рамках цього напрямку готується новий базовий закон про соціальні гарантії для військово-

емства і в наукові центри країни. Головна мета цієї програми — не допустити втрати традицій наукової та інженерної школи України, значною мірою зосередженої в інститутах Академії наук і ОПК, на підприємствах ракетно-космічної галузі, авіа-, судно- та танкобудування.

Перелічені напрямки постійно доповнюються. Кожного дня до роботи Воєнного кабінету долучаються нові експерти.

Із усіма концепціями, проектами законів та іншими важливими документами, що розробляються, можна ознайомитися на спеціальній сторінці «Воєнний кабінет Юлії Тимошенко» у Facebook. На цьому майданчику кожний громадянин має можливість запропонувати своє бачення вирішення питань, а фахівці — повідомити про бажання долучитися до спільної роботи.

Андрій СЕНЧЕНКО,
голова правозахисного руху
«Сила права»

У той час як у Парижі святкували 100-річчя закінчення Першої світової війни й проводили Форум миру за участю лідерів багатьох держав (і Путіна в їхньому числі), на окупованих територіях Донецької та Луганської областей відбулося шоу під назвою «вибори керівників республік і депутатів парламенту».

У московському ресторані зронив сльозу у свою чарку горілки Плотницький, пом'янувши 2014-й і Захарченка, який нині лежить у землі. Вони зробили свою справу. Тепер Кремль їхніх послуг не потребує. Вони в минулому. А в так званих «ЛНР» і «ДНР» тепер нові «керівники», які не брали участі в боях, але яких завдяки «виборам» Москва представлятиме на переговорах як легітимно обраних, тобто таких, які представляють населення окремих територій Донбасу.

Кремлівські ляльководи намагалися надати дійству під назвою «вибори» видимість легітимності. Треба сказати, постаралися вони на славу, щоб забезпечити високу явку: були тут і низькопробні відеоролики, і улюблений у Росії метод «батоба й пряника». За даними Головного управління розвідки Міністерства оборони України, біля «виборчих дільниць» у години голосування продавалися продукти й дефіцитні медикаменти. А батіг? На територіях, де все вирішується з позиції сили, це не становить особливих труднощів.

«Легітимність» псевдовиборам мала забезпечити присутність понад 40 іноземних спостерігачів із 22 країн світу, які насправді є або бойовиками, або співробітниками органів так званих «ЛНР» і «ДНР». Головне, що картинка

вийшла гарна — спеціально для російських ЗМІ. Недарма ж «цар» сказав, що визнає і вибори, і їхні результати.

Але на досі охочих померти в Росії жителів окупованих територій чекає розчарування — Москва після визнання результатів волевиявлення не прийме квазіутворення до складу РФ, та й грошей на утримання недореспублік більше не виділятиме. Їй зайві дотаційні регіони не потрібні. Не ті часи. Та й санкції, що не кажи, б'ють боляче. Зате цією «раковою пухлиною» можна буде й далі виснажувати Україну, намагаючись повернути втрачений контроль над нашою країною. А разом це спосіб потролити міжнародне співтовариство. Чекаємо спроб посадити трохи відмитих «керівників» за стіл переговорів, щоб згодом примусити нашу країну до прийняття не вигідного нам сценарію.

Утім, цивілізований світ ці «вибори» не визнає. Та важить інше — його реакція. Вона має бути жорсткою. Тому що нахабного карлика занепокоєння і стурбованість не зупиняє — він розуміє лише мову сили. Тільки так можна протистояти реалізації кремлівських сценаріїв.

Як розгортатимуться події і чи вдасться перешкодити задумам Путіна, покажуть найближчі кілька років.

Антоніна МИРОШНИЧЕНКО

«ЛЕГІТИМНІСТЬ» ПСЕВДОВИБОРАМ МАЛА ЗАБЕЗПЕЧИТИ ПРИСУТНІСТЬ ПОНАД 40 ІНОЗЕМНИХ СПОСТЕРІГАЧІВ ІЗ 22 КРАЇН СВІТУ, ЯКІ НАСПРАВДІ Є АБО БОЙОВИКАМИ, АБО СПІВРОБІТНИКАМИ ОРГАНІВ ТАК ЗВАНИХ «ЛНР» І «ДНР»

ДУМКА ЕКСПЕРТІВ

«На дипломатичній ниві ведеться така сама позиційна війна, як і на фронті»

Олег СААКЯН,
політолог, голова
«Єдиного координаційного
центру «Донбас»:

«Проведенням виборів в ОРДЛО Росія розв'язує відразу кілька завдань абсолютно різної пріоритетності. Одне з них — легітимізація ставлеників Кремля як керівників створених РФ квазіутворень. Адже до «виборів» їх не визнавали навіть жителі окупованих територій. Тепер же, після оформлення у відсотках волевиявлення, Росія намагатиметься представляти нових «лідерів» як делегатів даних регіонів у Мінському процесі та його можливих подальших форматах.

Також Росія вибудовує систему забезпечення виборів. Те, що відбувалося 11 листопада на окупованих територіях, фактично є репетицією подальших, уже за стандартами, голосувань і оглядом кадрового резерву. Кремль перевіряв людей, на яких зможе спертися в разі проведення виборів у рамках дипломатичного процесу реінтеграції та деокупації.

Країна-агресор мала на меті також перевірити на лояльність місцевих ставлеників. Собакам кинули кістку, і вони, щоб продемонструвати свою вірність «хазяїну», старалися зосилити. Тут можна згадати й усунення Пушиліним негодних, і цирк із дружиною Губарева.

Не варто забувати, що вибори на окупованих територіях Донбасу — це прояв змагальності між кількома вежами Кремля і один із способів задіяти місцеві спецслужби на зовнішніх майданчиках, щоб вони, крий Боже, не нарobili дурниць усередині самої РФ. Ну і, звичайно ж, Кремль знову заявляє сві-

ту, що «Тополь» санкцій не боїться і Росія, попри реакцію Заходу, дотримується своєї стратегії.

Безумовно, після проведення так званих виборів в ОРДЛО США посилять санкції проти Росії. Що стосується ЄС, то варто поки говорити про утримання існуючих заходів і досить примарні перспективи їх посилення. Адже на дипломатичній ниві ведеться така сама позиційна війна, як і на фронті, де Україна контролює якусь частину «стратегічних висот» і змушена постійно їх захищати від Росії. Тобто можна наша перемога не виглядає як безумовна вікторія, але будь-який наш програш може бути для нас дуже болючим.

Важливо пам'ятати, що російська агресія в Україні стала можливою тому, що світ не зміг забезпечити себе й адекватно на неї відреагувати в Ічкерії, Грузії, Придністров'ї. Неприборкані вчасно російські амбіції відкрили РФ ворота для експорту експансіоністської технології гібридних, асиметричних і проксі-воєн.

На жаль, світ і зараз не готовий відповісти адекватно на російську загрозу. Але тренди й рухи, які ми сьогодні маємо змогу спостерігати, правильні.

Минулого тижня в Європі вже всерйоз заговорили про єдину армію і підійшли впритул до створення військової європейської ініціативи. Також проводиться інвентаризація інфраструктури на предмет можливості її використання у воєнний час. Крім того, створюється низка ситуативних союзів на міжнародній арені. Тобто світ починає розуміти, що поведінка Росії не ситуативна і згодовування їй України не зупинить деструктивні дії Кремля. Приходить розуміння, що настав час готуватися до політики абсолютно іншої якості, щонайменше на найближчі десятиліття».

«РФ навмисно йде на конфронтацію із Заходом, щоб завадити створенню єдиного антиросійського фронту»

Дмитро СНЕГИРЬОВ,
військовий експерт,
співголова громадської
ініціативи «Права справа»:

«Спробу порушити питання легітимізації квазіутворень на міжнародній арені було вперше здійснено не 11 листопада, а ще на засіданні Радбезу ООН, куди Росія привела для виголошення доповіді представницю так званої «ЛНР» Кравченко. Визнаючи вибори і їхні результати на окупованих територіях Донбасу, Росія одночасно намагається мінімізувати негативні для себе наслідки, говорячи, що Мінські угоди проведення виборів не забороняють.

Що стосується порушення Мінських домовленостей, то варто згадати перші вибори на окупованих територіях у 2014-му. Тоді країни Заходу висловили стурбованість і заявили, що не визнають їхніх результатів. Те саме буде й зараз. А ось Росія вибори визнає. І вона навмисно йде на конфронтацію із Заходом, щоб завадити створенню єдиного антиросійського фронту.

Свого часу аналогічний сценарій був реалізований в Абхазії та Осетії. Тоді після проведення позачергових виборів глав самопроголошених республік першими кроками «президентів» було складання розширених договорів про співпрацю з РФ.

А це означало фактичне поглинання цих територій.

Кремль нині відпрацьовує сценарій, згідно з яким Київ повинен буде сісти за стіл переговорів не з окремими районами Донецької та Луганської областей, а з квазіреспубліками, визнаними тільки Росією. А далі можлива реалізація сценарію миротворчої операції за російськими правилами.

Невипадково Лукашенко заявив про необхідність розширити коло учасників переговорів за рахунок США і про те, що Білорусь готова взяти на себе проведення виборів на окупованих територіях і контроль над проблемною ділянкою російсько-українського кордону. Фактично Путін вустами Лукашенка пропонує свій «мирний» сценарій урегулювання конфлікту на Донбасі. У разі реалізації такого сценарію загострення бойових дій Росію не цікавить.

І це свідчить про зміну стратегії з боку агресора. Схоже, вони очікують парламентських і президентських виборів в Україні, щоб змінити свою риторику й політичний ландшафт нашої країни. Варто згадати заяву Путіна про те, що він домовлятиметься з уже новою владою. Відпрацьовується варіант, за якого РФ даватиме карт-бланш афільованим із нею партіям на просування ідеї «миру за всяку ціну». Позиція Кремля прозора: йому не потрібен Донбас, йому потрібен вплив на всю Україну».

Інтереси українців, попри гучні заяви, не є пріоритетом нинішньої влади. Кабмін однією постановою легко і невимушено затвердив зростання ціни на газ для населення на 23,5% з 1 листопада. А ось із підвищенням рівня життя українців не виходить. Так, уряд пообіцяв провести індексацію пенсій за новою формулою. Але не в січні наступного року, а лише в березні. І хоч найсоціальніший міністр Андрій Рева заявляє про те, що зростання зарплат і пенсій має перекрити тарифний «стрибок», це, м'яко кажучи, перебільшення. Адже пенсії, за словами експертів, зростуть у кращому разі на 10–12%.

ПЕРША ЧАСТИНА МАРЛЕЗОНСЬКОГО БАЛЕТУ

За традицією, в кожному держбюджеті закладається збільшення прожиткового мінімуму для всіх категорій. А відтак збільшуються і всі прив'язані до цього показника соцвиплати — це пенсії, допомоги, надбавки тощо. З 1 грудня прожитковий мінімум для непрацездатних громадян має підвищитися з 1435 до 1497 грн. За даними Мінсоцполітики, в Україні близько 300 тисяч людей похилого віку змушені існувати на «мінімалку». Отже, до пенсії їм додасться «аж» 62 грн, що, погодьтеся, не покриє ні зростання тарифів, ні захмарну вартість продуктів.

Також у відомстві пообіцяли, що українці, у яких робочий стаж перевищує норму, отримують доплату в розмірі 12,5 грн за кожний понаднормовий рік. На надбавку можуть розраховувати і ветерани війни, орденоносці, яким належать надбавки у відсотках від прожиткового мінімуму, а також люди, які отримують пенсії через втрату годувальника. У зв'язку зі збільшенням прожиткового мінімуму зростуть допомоги по безробіттю, виплати матерям-одиначкам та інвалідам.

А з 1 січня уряд пообіцяв підвищити пенсії всім, хто працював у силових структурах. Сьогодні в Україні, за даними Мінсоцполітики, проживає 544 тисячі таких людей. Їм пообіцяли надбавку в

750 грн і ще стільки ж з 1 січня 2020 року.

ЧАСТИНА ДРУГА. ІНДЕКСАЦІЙНА

Однак основний наголос уряд робить не на планове підвищення соцвиплат, а на індексацію пенсій, яка, відповідно до закону про так звану пенсійну реформу, має відбуватися із використанням нової моделі нарахування. Гройсман називає це першим масовим перерахунком пенсій.

Науковий співробітник Інституту демографії та соціальних досліджень імені М. В. Птухи НАН України Лідія Ткаченко пояснює, що нова зарплатна база в розмірі

Віктор Васнецов «ПРЕФЕРАНС»

Підвищення пенсій — гра на мізерах

частина, яка розрахована за формулою.

Експерт з питань соціальної політики Андрій Павловський наголосив, що парадокс так званої пенсійної реформи якраз і полягає в тому, що чим вище розмір пенсії, тим більшу суму людина отримує від індексації та надбавок.

«Наприклад, пенсіонери в сільській місцевості в жовтні

нім людям пенсії підвищать у середньому на 10–12%. Експерт звернув увагу на те, що індексація відбудеться в березні — якраз напередодні президентських виборів, тому, найімовірніше, це буде разова акція.

«З огляду на те, що газ уже подорожчав на 23,5%, комунальні послуги зростуть у ціні ще на 15%, а та-

вартість продуктів харчування зросте ще на 20–30%, то пенсіонерам компенсують це лише на 10% після індексації», — уточнив експерт.

Андрій Павловський звернув увагу і на те, що відповідно до так званої пенсійної реформи, людям, які вийшли на заслужений відпочинок з 1 січня поточного року, нараховують на 20% менше. Через те, що у формулі розрахунку пенсій коефіцієнт страхового стажу знижений з 1,35 до 1,0. «Але ж коефіцієнт 1,35 був введений урядом Юлії Тимошенко на виконання Конвенції Міжнародної організації праці про мінімальні норми соціального забезпечення №102. У ній прописано, що розмір пенсії має бути не нижче 40% мінімальної зарплати. Після зниження коефіцієнта до 1,0 Україна стала порушником міжнародних зобов'язань», — підкреслив він, додавши, що в так званій пенсійній реформі багато інших «подарунків», які лише погіршать життя українців, у тому числі і приховане підвищення пенсійного віку до 65 років.

На думку Андрія Павловського, будь-яка пенсійна реформа під час стагнації або падіння економіки не дасть результатів, адже, по суті, забезпечення державою літніх людей — це похідна від стану економіки. «Тому потрібно в першу чергу прийняти закони про детінізацію і деофшоризацію економіки. У перший же рік після набуття чинності цими законами до держбюджету додатково надійде 67 млрд грн. Також необхідно провести реальну податкову реформу з акцентом на відновлення і підтримку малого і середнього бізнесу. Крім того, слід дотримуватися взятих на себе зобов'язань і виконувати міжнародні стандарти, зокрема повернути коефіцієнт 1,35», — підсумував експерт.

Аріна МАРТОВА

**У 2014–2015 РОКАХ УРЯД ЯЦЕНЮКА ФАКТИЧНО
ПРИЗУПИНИВ ВИКОНАННЯ ДІЮЧИХ НА ТОЙ МОМЕНТ ЗАКОНІВ
ПРО ІНДЕКСАЦІЮ ТА ОСУЧАСНЕННЯ ПЕНСІЙ, А В 2016-МУ ВЖЕ
КАБМІН ГРОЙСМАНА ПРОДОВЖИВ ОБМЕЖЕННЯ ВИКОНАННЯ
НОРМАТИВНИХ ДОКУМЕНТІВ. ЯКБИ ЗАКОНОДАВСТВО ДІЯЛО
В ТОЙ ПЕРІОД, ТО НИНІ МІНІМАЛЬНА ПЕНСІЯ СТАНОВИЛА
Б 2800 ГРН, А СЕРЕДНЯ ДОСЯГАЛА Б 4500 ГРН**

3764 грн (середня зарплата по країні, з якої сплачено внески за три попередні роки і яка визначається Пенсійним фондом України) буде проіндексована на коефіцієнт, що дорівнює сумі 50% інфляції за 2018 рік і 50% від зростання номінальної зарплати. При цьому індексації підлягає не весь розмір пенсії, а лише та

минулого року отримали надбавку 120–140 грн у кращому разі. Це люди, які, маючи по 40–50 років трудового стажу, «заслужили» мінімальну пенсію», — нарікає експерт.

У свою чергу економіст Всеволод Степанюк вважає, що попри збільшення «пенсійної» статті проекту держбюджету-2019 на 139 млрд грн, літ-

кож триває зростання вартості продуктів харчування, то підвищення пенсій на 10–12% стане номінальним», — додав він.

СПРИТНІСТЬ РУК І... СУЦІЛЬНЕ ШАХРАЙСТВО

Андрій Павловський констатує: по суті, так звана пенсійна реформа вкрала в українців тисячі гривень, зате прийдешню індексацію представляють так, що людям лишається тільки владі в ніжки кланятися.

Він нагадав, що в 2014–2015 роках уряд Яценюка фактично призупинив виконання діючих на той момент законів про індексацію та осучаснення пенсій, а в 2016-му вже Кабмін Гройсмана продовжив обмеження виконання нормативних документів. «Якби законодавство діяло в той період, то нині мінімальна пенсія становила б 2800 грн, а середня — 4500 грн», — додав він.

Також є сумнівним «досягнення», коли індексація проводиться не на 100%, а лише на 50%. «З огляду на те, що

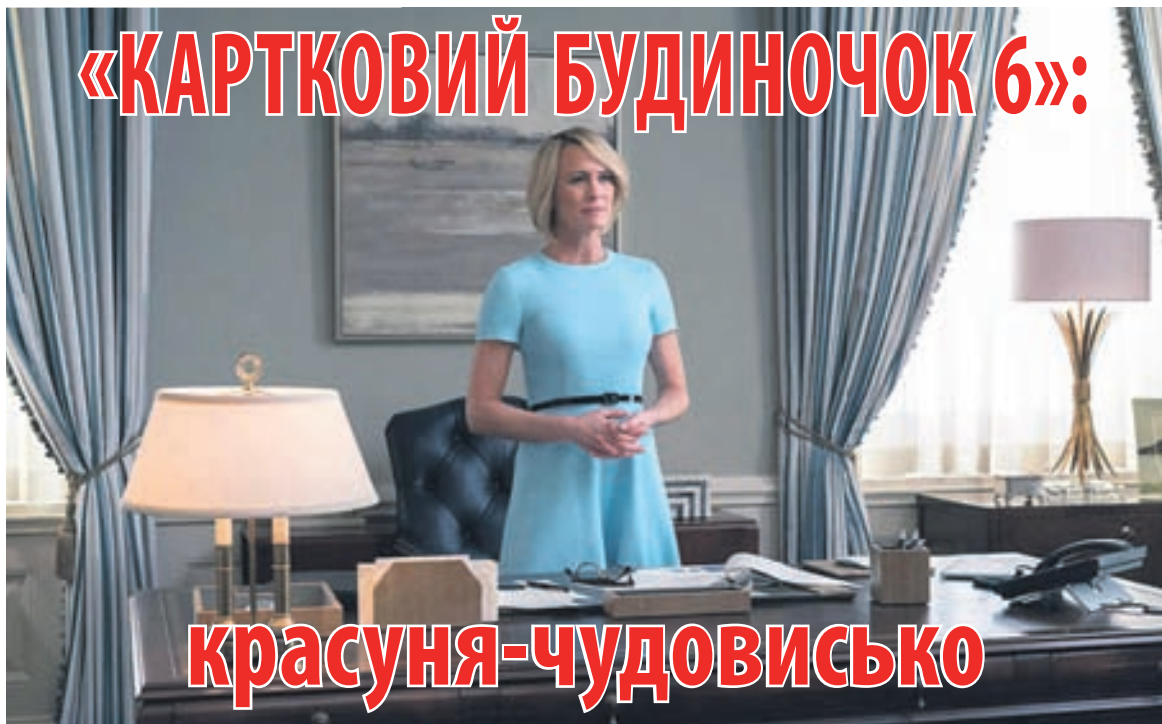
В ТЕМУ

Україна в рейтингах: кому ж у нас жити добре?

Чинна влада любить хизуватися турботою про українців і поліпшення рівня нашого життя. Мовляв, на це і націлені всі здійснювані реформи. Однак світові рейтинги демонструють зворотне.

За даними щорічного рейтингу, представленого журналом «Новое Время» спільно з компанією Dragon Capital, 100 найбагатших українців (чинний президент України в цьому списку скромно посідає шосте місце) багатіють у 12 разів швидше, ніж зростає ВВП країни. Українські олігархи збільшили швидкість, з якою приростає їхній сумарний статок, з торішніх 33% до нинішніх 43%. Тепер сотня найбагатших сконцентрувала у своїх руках 37,5 млрд доларів і здатна погасити половину всього держборгу.

У той же час аналітики Credit Suisse оприлюднили рейтинг особистого багатства землян залежно від країни проживання. У ньому Україна опинилася на 123-му місці (з 140 країн). Рівень особистого багатства у нас оцінений в 1,5 тис. доларів на кожного жителя країни. За особистим добробутом українців випереджають жителі Непалу (більше 2 тис. дол.), Бангладеш (2,3 тис. дол.), Лесото (2,6 тис. дол.). За Україною йдуть Білорусь (1,5 тис. дол.), Таджикистан (1,3 тис. дол.), Замбія (1,1 тис. дол.), Сирія (1,1 тис. дол.). У кінці рейтингу: Ефіопія (0,16 тис. дол.) і Малаві (0,14 тис. дол.).

«КАРТКОВИЙ БУДИНОЧОК 6»:

красуня-чудовисько

Творці культового серіалу «Картковий будиночок» подумували про закриття проекту через скандал: нагадаємо, що актора Кевіна Спейсі, який виконав головну роль у телефільмі, звинуватили в сексуальних домаганнях. Але все ж насправді закривати такий ласий у фінансовому плані проект ніхто не хотів, та й глядачі засмутилися... Ось і вирішено було Спейсі звільнити, його персонажа вбити, останній сезон дозняти і вже тоді завершити історію.

Отже, як ви пам'ятаєте, головний герой Френк Андервуд (Кевін Спейсі) п'ять сезонів вибудовував картковий будиночок: від простого партійного функціонера він доріс до президента США. Такий кар'єрний ріст став можливим лише завдяки вкрай вигадливим інтригам і навіть вбивствам. Так ось, у п'ятому сезоні «Карткового будиночка» Френк був обраний главою Білого дому, а його дружина Клер (Робін Райт) — віце-президентом. Але недовго тривало свято: про брудні

інтригувати. Так, нові персонажі — американські олігархи Аннет (Даян Лейн) і Білл (Грег Кіннір) Шепарди влаштують їй веселе життя. А тут ще й вірний соратник Френка Дуглас Стампер (Майкл Келлі) спробує її зупинити... Але чи вийде?

Перші два-три епізоди (а всього їх вісім) дивисься насправді з непідробним інтересом. Ну а потім у творців проекту чи то гроші закінчилися, чи то натхнення... Стає дуже сумно, адже чимдалі, то ясніше

До слова, режисером фінансу була сама Робін Райт. Вона пообіцяла глядачам, що кінець буде шокуючим. Ми, звичайно, надихнулися... Хто ж краще актриси, героїня якої допомагала Френку Андервуду будувати картковий будиночок, знає, як все повинно закінчитися? Але надії виявилися марними. Фінальний епізод вийшов шокуюче сумним, бездарним і безнадійним, проте відкритим. Хочеться вірити, що це лише такий прийом, а не заділ на майбутнє, щоб колісь до цієї історії можна було повернутися.

Незважаючи на бездарний сценарій і паршиву режисуру, всі актори без винятку були на висоті. Робін Райт — як завжди блискуча і вишукана. Хоча її нова сутність трохи відштовхує глядача. Гарну компанію їй склала Даян Лейн — ось головна зірка останнього сезону

«КАРТКОВИЙ БУДИНОЧОК» — ЦЕ ІСТОРІЯ ФРЕНКА АНДЕРВУДА! І САМЕ ВІН ПОВИНЕН БУВ ЇЇ ЗАКІНЧИТИ. БЕЗ КЕВІНА СПЕЙСІ ЦЕЙ СЕРІАЛ ВИЯВИВСЯ АБСОЛЮТНО ПОРОЖНІМ І БЕЗДУШНИМ

оборудки Андервуда стало відомо, і він був вимушений скласти повноваження. Згідно з американським законодавством, по праву спадкоємності крісло президента зайняла Клер Андервуд. Ось така Санта-Барбара!

У шостому сезоні було вирішено вбити персонажа Кевіна Спейсі. Тепер у центрі уваги — героїня Робін Райт. Вона була хорошою ученицею свого чоловіка і в підсумку, можна сказати, перевершила його в усьому. Клер Андервуд перетворилася на справжнє чудовисько: вона готова на все, аби зберегти свої секрети і владу!

Втім, їй буде дуже непросто правити великою державою і

розумієш, що сценаристам просто більше нема чого сказати. Ймовірно, тому і було вирішено не розтягувати останній сезон на стандартні тринадцять серій, обмежившись вісьмома епізодами. Але навіть за такого скороченого варіанту сценаристи геть зледащили: раніше діалоги і монологи головних героїв можна було розтягувати на цитати, зараз же ці часто пустопорожні промови хочеться перемотати.

Хоча слід зізнатися, що «Картковий будиночок» в'янув давно. Якщо для зйомок перших сезонів (а кожен серію знімав інший режисер) запрошували іменитих і мегаталановитих постановників, то останні довіряли абикому.

серіалу. Якби її героїню ввели раніше, то взагалі невідомо, хто б став кіношним президентом США! Вдалий також і її кінематографічний брат Білл — Грег Кіннір. Він гідний супротивник. Майкл Келлі, як завжди, навіює тугу, але така його роль. Що тут поробиш...

І хоч як це сумно, але у фіналі дуже не вистачає Кевіна Спейсі. Хай вибачають американці та жертви або «жертви» актора (адже складно зрозуміти, що тридцять років тому він міг накоїти), але «Картковий будиночок» — це історія Френка Андервуда! І саме він повинен був її закінчити. Без Кевіна Спейсі цей серіал виявився абсолютно порожнім і бездушним.

Дівчина з татуванням дракона повернулася. Навіщо?

Шведський письменник Стіг Ларссон подарував світові три чудові детективні романи про «Дівчину з татуванням дракона». А четверту книгу він так і не встиг завершити... Тож останнє творіння Ларссона під назвою «Дівчина у павутинні» дописав журналіст Давид Лагеркранц. Всі три оригінальні книги були екранізовані: у 2009 році шведи відзняли одразу три серії детектива. А в 2011 році знаменитий голлівудський режисер Девід Фінчер представив свою версію першої — без сумніву, найкращої — книги трилогії. На цьому і зупинився. Тепер же кінобоси вирішили, що потрібно екранізувати і «Дівчину у павутинні». Що у них вийшло? Нічого доброго.

Отже, Лісбет Саландер (Клер Фой) перетворилася на таку собі месницю, яка захищає жінок від негідників-чоловіків. Водночас вона підробляє хакершею, виконуючи замовлення клієнтів. Одного разу якийсь вчений наймає дівчину, щоб вона вкрала його ж програму безпеки США. Це такий додаток, за допомогою якого можна керувати ядерною зброєю та іншими небезпечними штуками. Лісбет з легкістю повертає справу. Але тут до неї вдерлися бандити: вони вкрали програму і спробували вбити головну героїню. Дівчина з татуванням дракона, звичайно, вижила. Але тепер їй самій не впоратися із задачкою. І Лісбет звертається по допомогу до свого давнього знайомого Мікаеля Блумквіста (Сверррір Гуднасон). Разом їм і належить перемогти зло!

Роль Лісбет Саландер у різні часи виконували три актриси: у шведській версії — Нумі Рапас, у голлівудській варіації — Руні Мара, ну і в новому фільмі — Клер Фой. Якщо бути абсолютно відвертими, то кращою була, звичайно ж, Руні Мара.

Її дівчина з татуванням дракона була справжнісінькою, загадковою і тямущою. Стіг Ларссон ніби саме її описував у своєму романі! Інші актриси не зовсім відповідали образу. До слова, перед тим як затвердити Клер Фой на головну роль, творці «Дівчини у павутинні»

розглядали кандидатури Наталі Портман, Скарлетт Йоханссон, Фелісіті Джонс і Алісії Вікандер. І обрати потрібно було неодмінно останню. Ця знаменита шведська актриса, напевно, переграла б навіть Руні Мару.

Насправді підбір акторів у принципі розчарував. Так, компанію невдалий Лісбет Саландер склав такий же невдалий Мікаель Блумквіст. Роль журналіста виконав Сверррір Гуднасон. Ви серйозно? І це після того як у голлівудській версії Блумквіста зіграв блискучий Деніел Крейг? Це просто неймовірно сумно. Як і все кіно.

Головна відповідальність за провал лежить, звичайно ж, на режисерові Феде Альваресі. Незрозуміло, за які такі заслуги цього постановника взагалі взяли в проект... До «Дівчини у павутинні» він зняв лише кілька страшилок: наприклад, «Не дихай», «Зловісні мерці: Чорна книга»... І кінобоси дійсно хотіли протиставити цього недовідченого режисера такому майстру, як Девід Фінчер? Смішно.

«Дівчина у павутинні» — нудне і виснажливе кіно. Тут перебрехали саму історію. Ну а ще цей кінороман повністю зляпано за шаблоном. На відміну від культової першої частини, тут немає інтриги, тому читково розумієш, чим все закінчиться. А якщо розумієш, Клер Фой на головну роль, то навіщо витрачати час на перегляд?

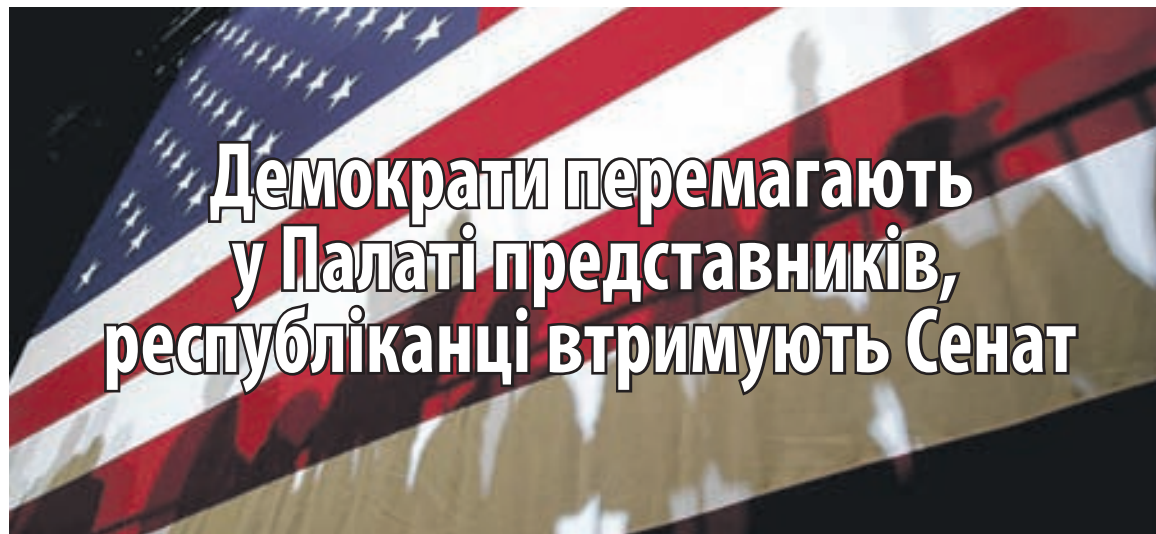
Сторінку підготувала Євгенія ПРОРИВАЙ

Уперше за вісім років Демократична партія США перемогла в Палаті представників. Це дасть їй законні підстави стримувати президента Дональда Трампа й позбавить республіканців монополії на владу у Вашингтоні. Американська Республіканська партія при цьому зміцнила своє становище в Сенаті.

Влада в Палаті представників перейде з рук в руки втретє за 12 неспокійних років. Непрості вибори, які відбулися, посилюють політичний розкол в Америці й створили передумови для напружених президентських перегонів у 2020 році.

Незважаючи на неоднозначний результат голосування, Трамп все одно привітав республіканців із успіхом. «Сьогодні колосальний успіх. Дякую всім вам!» — написав він у «Твіттері».

Втрата Палати представників є серйозним ударом для Трампа. На нього чекає нова обстановка на Капітолійському пагорбі, оскільки голови комітетів із Демократичної партії обіцяють об-

ких районах, де полум'яна риторика Трампа викликає у людей огиду. Вони також взяли більше голосів молоді виборцями, які пройшли чотири роки тому. Тепер у Палаті представників буде більше молодих законодавців-демократів і жінок.

«З'являється нова Демократична партія — молодша, крутіша, в ній більше кольорових, жінок, ветеранів. Вона може перемагати в Мічигані, може перемагати в Пенсильванії, може перемагати в Огайо, — сказав політичний оглядач CNN Ван Джонс. — Це не

може зруйнувати всі надії республіканців на успіх.

При цьому Республіканська партія США показала хороші результати в традиційно «червоних» штатах, де Трамп провів шалений бліц на завершальному етапі кампанії, довівши, що він залишається потужною політичною фігурою.

Утримати контроль над Сенатом було особливо важливо для Трампа, тому що це дає Білому дому можливість реалізувати одну з найбільших ініціатив президента. Йдеться про укомплектування федеральних органів юстиції консерваторами.

Різносформовані тенденції в Палаті представників і Сенаті свідчать про розбалансованість політичної системи, а також про посилення розколу між благополучними міськими районами, які традиційно підтримують демократів, і в основному «білими» й консервативними сільськими районами.

У разі втрати Сенату настане занепад політичної епохи Республіканської партії, яка піднеслася на хвилі «Руху чаювання», скориставшись невдоволенням населення реформою охорони здоров'я Обами й величезними державними витратами в умовах рецесії. Республіканська більшість піде, а реформа охорони здоров'я залишиться. Як і захмарний дефіцит, викликаний податковими скороченнями, до яких вдалася «Велика стара партія».

Теоретично нова демократична більшість зможе розпочати процедуру імпичменту щодо Трампа, якщо Роберт Мюллер під час свого розслідування знайде для цього вагомий підстави. Щоправда, поки що демократи навряд чи отримають дві третини в Сенаті, необхідні для визнання президента винним і позбавлення його повноважень.

Стивен КОЛЛІНСОН
CNN, США

(Матеріал публікується зі скороченнями)

ТЕОРЕТИЧНО НОВА ДЕМОКРАТИЧНА БІЛЬШІСТЬ ЗМОЖЕ РОЗПОЧАТИ ПРОЦЕДУРУ ІМПІЧМЕНТУ ЩОДО ТРАМПА, ЯКЩО РОБЕРТ МЮЛЛЕР ПІД ЧАС СВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ ЗНАЙДЕ ДЛЯ ЦЬОГО ВАГОМІ ПІДСТАВИ

межити його владу. Щойно стало відомо про перемогу демократів, вони одразу ж пригрозили взятися за податкову звітність Трампа.

Член Палати представників Джеральд Надлер, якому пророкують посаду голови юридичного комітету, заявив, що головна мета цих виборів — притягнути Трампа до відповідальності. «Він дізнається, що закон писаний і для нього також», — сказав Надлер CNN.

Демократи показали хороші результати в примісь-

можна назвати синьою хвилею. Це райдушна хвиля».

CNN спільно з Товариством із соціальної відповідальності в науці провели опитування громадської думки, яке показало, що демократи істотно випереджають республіканців на виборах у Конгрес, набираючи 55% голосів проти 42%. Трамп має дуже слабку підтримку серед жінок, які віддають демократам 62%. Така розбіжність у політичних поглядах між жінками й чоловіками, якщо вона буде підтверджена реальними голосами,

Однак Трампу доведеться відповісти за свою позицію «випаленої землі» в питанні імміграції. Зміна розстановки сил на користь демократів неминуха, навіть якщо президент зуміє переконати однопартійців, таких, як член Палати представників Рон Десантіс, який переміг на губернаторських перегонах у Флориді, Марша Блекберн, яка стала сенатором від штату Теннессі, і Майк Браун, який переміг сенатора-демократа Джо Доннелі в Індіані.

Після виборів у США Росія відчує ще більший біль від санкцій

Демократична партія США у результаті проміжних виборів взяла під контроль Палату представників у Конгресі. Своєю перевагою демократи зможуть використати, щоб змінити м'який підхід республіканців до зовнішньої політики, яку проводить президент Дональд Трамп. Швидше за все вони підштовхнуть Вашингтон до більш жорсткого поводження з Росією, Саудівською Аравією та Північною Кореєю.

Депутат Еліот Енджел, який очолив комітет із закордонних справ нижньої палати Конгресу, сказав, що його партія може розпочати процес авторизації застосування військової сили в Іраку й Сирії. При цьому він визнав, що гострі питання, такі, як відносини з Іраном і Китаєм, залишаться без змін.

«Я не вважаю, що ми повинні опиратися чомусь тільки тому, що це просуває адміністрація президента. Але я переконаний, що ми зобов'язані переглянути політику й стежити за нею», — сказав Енджел.

Демократична партія після перемоги на виборах планує запустити розслідування, пов'язані з Росією. Зокрема, її цікавлять ділові зв'язки президента Дональда Трампа з Москвою. Можливо, Палата представників на чолі з демократами захоче покарати Росію за втручання в американські президентські вибори й агресію проти України, а також за участь у громадянській війні в Сирії.

Нижня палата Конгресу просуватиме посилення санкцій проти Росії, зокрема таких, які вдарять по її новому суверенному боргу. Крім того, вона спробує на-

тиснути на Трампа, щоб він увів усі санкційні заходи, ухвалені американським парламентом у серпні 2017 року.

Також конгресмени збираються використати своє право на організацію допиту в парламенті, щоб дізнатися більше про те, що Трамп обговорював із Володимиром Путіним за зачиненими дверима в Гельсінкі.

«Це смішно: відбувається зустріч лідерів такого високого рівня, а Конгрес не володіє інформацією», — пояснив Енджел.

Він також додав, що проблема російського втручання в американські вибори теж «не була цілком розв'язана».

The New York Times, США
(Матеріал публікується зі скороченнями)

ДОРОГІ НАШІ ЧИТАЧІ!

Наразі оформити передплату на газету «Вечірні Вісті» можна тільки через редакцію.

Сплатити передплату на газету «Вечірні Вісті» ви можете в будь-якому відділенні державного або комерційного банку України за квитанцією.

Якщо ви хочете отримувати газету з наступного місяця, вам необхідно сплатити передплату до 10 числа поточного місяця.

ВАРТІСТЬ РЕДАКЦІЙНОЇ ПЕРЕДПЛАТИ:

Мова	Індекс	Періодичність виходу	Вартість передплати (1 місяць)
Рос	23115	Пн	25 грн
Укр	49450	Пн	25 грн

«Вечірні Вісті» —
газета для усіх поколінь!
Тел: (044) 359-04-54

Сума: 150	Платник: Петренко Розална Юхимівна
Місце: м. Одеса.	проживання: вул. Канатна, 38, кв. 42
Отримувач: Назва: ТОВ «Електрамолл Україна»	Мушкетер: АТ «УкрСиббанк»
Код: 36632284	Розрахунковий рахунок: 26007493798200
МФО банку: 351005	Призначення платежу: Передплата газети «Вечірні Вісті» Інд.49450, 6 міс.

Головний редактор —
Анна СПІВАК,
відповідальний секретар —
Олексій СОКУР

Свідоцтво про держреєстрацію
КВ №21058-10858 ПР від 14.11.2014 р.

Редакція: м. Київ, бул. Лесі Українки, 26

Пишіть на адресу:
ТзОВ «Структура ІТ»,
а/с 155, м. Київ, Україна, 04080

Засновник і видавець:

ТзОВ «Структура ІТ»

Тел.: (044) 359-04-54

e-mail: gazetavv@ua

Газету надруковано ТзОВ «Мета-Поліграф»
04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14

Замовлення №
0123456789

Наклад 10 386 прим.

Рекомендована ціна 3 грн 50 коп.

Передплатний індекс: 49450

Відповідальність за матеріали у рубриці

«Точка зору» несуть автори текстів.

При використанні публікацій

посилання на газету «ВВ» обов'язкове.

Відповідальність за зміст рекламних

матеріалів несе рекламодавець.